

Όνομα: **SADAT**

Επίθετο: **SAYEDEHGAN**

Ηλικία: **19**

Χώρα προέλευσης: **ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**

Ζει στη **Γερμανία** από το: **2015**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Sadat Sayedehgan έφυγε από το Αφγανιστάν, διότι ζούσε στο βόρειο τμήμα, όπου σημειώθηκαν πολλοί βομβαρδισμοί. Δεν ένιωθε ασφαλής, ιδιαίτερα όταν ήταν νέος. Ο ίδιος αποφάσισε να φύγει από τη χώρα, αλλά και οι γονείς του συμφώνησαν μαζί του. Ήρθε στο Αμβούργο, και καθώς ήταν ακόμα ανήλικος, ήρθε υπό καθεστώς ειδικής προστασίας. Ξεκίνησε το σχολείο στη Γερμανία και μετά από 18 μήνες έδωσε εξετάσεις για το απολυτήριο του γυμνασίου και πέτυχε. Μετά από αυτό, μπορούσε να επιλέξει είτε να συνεχίσει στο σχολείο και να δώσει τις ανώτερες εξετάσεις για να εισαχθεί στο πανεπιστήμιο ή να ακολουθήσει επαγγελματική κατάρτιση. Επέλεξε το σχολείο και σήμερα παραμένει εκεί. Αλλά εδώ και αρκετό καιρό άρχισε να εργάζεται ως ανεξάρτητος σύμβουλος σε καταυλισμούς προσφύγων, μεταφράζοντας, παρέχοντας συμβουλές και βοηθώντας άλλους που ήρθαν πρόσφατα από το Αφγανιστάν να προσαρμοστούν.

«ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΣΤΑΜΑΤΑΣ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ»

ΑΦΗΝΩΝΤΑΣ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

Ο Sadat ζούσε σε μια πόλη στο βόρειο Αφγανιστάν και η περιοχή βομβαρδιζόταν συχνά. Οι γονείς του και τα μικρά του αδέρφια δεν ξαφνιάστηκαν όταν έμαθαν για το σχέδιο του να εγκαταλείψει τη χώρα. Συμφώνησαν και ο Sadat άρχισε να καταστρώνει το σχέδιο του πως θα διαφύγει μόνος του. Ήταν μόλις 17 χρονών. Υπήρχαν δύο επιλογές: η διαδρομή μέσω Τουρκίας ή μέσω Ρωσίας. Έπρεπε να χρησιμοποιήσει τη βοήθεια επαγγελματιών διακινητών. Στη διαδρομή του, πέρασε από τη Ρωσία και την Ουκρανία και έφτασε στην Αυστρία μετά από δύο μήνες. Από εκεί ήρθε στο Αμβούργο. Αλλά ήταν ακόμα ανήλικος, κάτι που σήμαινε ότι είχε τεθεί υπό καθεστώς ειδικής προστασίας, ζώντας σε μια κατάσταση επιτήρησης ειδικά για ανήλικους πρόσφυγες. Τον πήραν υπό το καθεστώς της κηδεμονίας. Πλέον ήταν στο χέρι του να χαράξει το μέλλον του.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Ο Sadat ήταν σε θέση να ξεκινήσει το σχολείο αφού συμπλήρωνε 4 μήνες στο Αμβούργο. Τοποθετήθηκε σε επαγγελματική σχολή, σε μια ειδική τάξη για πρόσφυγες/ μετανάστες. Το σχολείο στη Γερμανία ήταν πολύ διαφορετικό από αυτό που πήγαινε στο Αφγανιστάν: νέα μαθήματα, νέες λέξεις και διαφορετικοί τρόποι διδασκαλίας και μάθησης. Δεν παρέχονταν επιπλέον βοήθεια εκτός από τα μαθηματικά, στα οποία όμως δεν χρειαζόταν. Ήταν δύσκολο να συγκεντρωθεί στο σχολείο, γιατί η κατάσταση στις εγκαταστάσεις που έμενε απείχε πολύ από το ιδανικό: πολύ συχνά δεν μπορούσε να κοιμηθεί εξαιτίας θορύβου κατά τη διάρκεια της νύχτας. Θα ήταν εύκολο να πει στον εαυτό του: Δεν μπορούσα να κοιμηθώ όλη τη νύχτα, θα μείνω σπίτι και δεν θα πάω στο σχολείο. Αλλά αυτό δεν ήταν ο τρόπος του Sadat: είδε τη μοναδική

**Αν θέλεις να
κάνεις κάτι, πάντα
υπάρχει μια
ευκαιρία!**

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: SADAT

του επιλογή να πολεμήσει τα εμπόδια. Κατά τη γνώμη του, υπάρχουν μόνο δύο τρόποι να αντιδράσεις όταν αντιμετωπίζεις κάποιο πρόβλημα: να αγωνιστείς ή να χάσεις. Αυτό σήμαινε ότι το να πολεμήσει τα εμπόδια ήταν ο μόνος τρόπος για να πετύχει.

Ο Sadat αγαπούσε το σχολείο του, τους δασκάλους του και το όλο περιβάλλον. Και πραγματικά διέπρεψε στο σχολείο: μετά από λιγότερο από δύο χρόνια έδωσε τις εξετάσεις για το πτυχίο του γυμνασίου, όπου και τα κατάφερε, πέτυχε ακόμη και το σκορ του 1,8 στα γερμανικά (το 1 είναι το καλύτερο). Προσφέρθηκε εθελοντικά να δώσει μια ομιλία κατά τη διάρκεια της τελετής αποφοίτησης. Εξακολουθεί να έρχεται σε επαφή με τους δασκάλους του και είναι πολύ περήφανος για την επιτυχία του, που του αξίζει καθώς ο Sadat εργάζεται πολύ σκληρά.

ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μετά την αποφοίτηση από την επαγγελματική σχολή, ο Sadat είχε δύο επιλογές: να ξεκινήσει μια επαγγελματική κατάρτιση ή να πάει στο σχολείο 2-3 ακόμη χρόνια για να πάρει το «Abitur» που του επιτρέπει να προχωρήσει στο πανεπιστήμιο. Αυτό είναι το όνειρό του, να σπουδάσει οικονομικά στο πανεπιστήμιο. Αυτός είναι κι ο λόγος που αποφάσισε να πάει στο σχολείο μερικά ακόμη χρόνια.

Δεν είναι εύκολο να συμβαδίζει με όλες τις απαιτήσεις στο νέο σχολείο, δεν γνώριζε κανέναν, ακόμη δεν είναι εξοικειωμένος με τη γερμανική κουλτούρα και δεν προσφέρεται και πολλή βοήθεια. Αλλά οι Γερμανοί φοιτητές και οι νέοι δάσκαλοί τον ενθαρρύνουν πολύ και ποτέ δεν έπεσε θύμα κάποιας αγριότητας στο σχολείο του. Τοποθετήθηκε σε μια κανονική τάξη, κάτι που σήμαινε ότι

**Αν
δυσκολέψει,
κράτα ψηλά το
κεφάλι σου και
προχώρα!**

ορισμένα μαθήματα (όπως η ισπανική γλώσσα) ήταν εντελώς καινούργια για αυτόν. Επίσης αποτελεί κάτι καινούργιο για αυτόν ότι στη Γερμανία αγόρια και κορίτσια διδάσκονται στην ίδια τάξη. Εργάζεται όμως σκληρά και σχεδιάζει τις σπουδές του πολύ προσεκτικά, όσον αφορά το χρόνο, τα καθήκοντα και τους στόχους του. Σχεδιάζει πάντα τα επόμενα του βήματα και χωρίς έρευνα και συμβουλές από άλλους, είναι απρόθυμος να δώσει τη γνώμη του. Σκέψου δύο φορές,μίλα μία» είναι το σύνθημά του. Πριν από λίγο καιρό έπρεπε να δώσει μια παρουσίαση στο σχολείο και τη βιντεοσκόπησε και την έστειλε στους γονείς του. Προφανώς, είναι πολύ υπερήφανοι.

Πριν από λίγο καιρό πήγε σε ένα συνέδριο της Αστυνομικής Ακαδημίας. Έψαχναν εθελοντές που θα ενεργούσαν ως μεταφραστές και σύμβουλοι σε καταυλισμούς προσφύγων. Σε εκείνο το συνέδριο, παρουσίασε τον εαυτό του και δήλωσε το ενδιαφέρον του για αυτή τη δουλειά. Τον προσέγγισε ένας αστυνομικός και του είπε: «πρέπει να έρθεις στο αστυνομικό σώμα, ψάχνουμε ακριβώς για άτομα σαν κι εσένα». Δεν απάντησε «όχι» αλλά ούτε και «ναι». Αντίθετα, ζύγισε τις επιλογές του, έδωσε ακόμη και τις εισαγωγικές εξετάσεις και πέρασε. Αλλά προς το παρόν, είναι ευχαριστημένος με την απόφασή του να μείνει στο σχολείο. Όμως, ως εθελοντής για τους νέους στους προσφυγικούς καταυλισμούς, αποτελεί ήδη ένα πρότυπο. Τον ρωτούν πώς να προχωρήσουν και η μοναδική του απάντηση είναι: αν έχετε έναν στόχο, πρέπει να τον ακολουθήσετε και να κάνετε μια γερή προσπάθεια. Διαφορετικά, ξεχάστε τον στόχο σας.

**Το να
μαθαίνω είναι
τα πάντα για
εμένα**